

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№.....086/04.02.2020 г.

гр. София, 04.02.2020 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI-21
състав, в откритото съдебно заседание на петнадесети януари две хиляди и двадесета година, в състав:

СЪДИЯ: РАДОСТИНА ДАНАИЛОВА

С участието на секретаря Елеонора Георгиева, като разгледа т.д. 5364/2014 г. по описа на СГС, намери следното:

Производството е по чл.692, ал.2-4 ТЗ.

Синдикът на Г.М. Капитал ЕООД / в несъстоятелност/ е изготвил допълнителен списък на предявените от кредиторите и приети вземания. обявен в търговския регистър на 13.12.2019 г., срещу който са подадени възражения от кредиторите НАП и Международна банка за икономическо сътрудничество, Руска федерация.

Възражения са подадени в срок и разгледани в открито съдебно заседание, което налага съдът да се произнесе по основателността им и одобряването на списъка.

Доводите във възражението на Международна банка за икономическо сътрудничество, Руска федерация са, че е налице неяснота какви по вид, размер, основание и период вземания за главници и лихви са предявени и приети от синдика, вземанията били предявени след законоустановения срок, били погасени по давност на основание чл.171, ал.1 ДОПК и не съществували в предявените размери.

Доводите във възражението на НАП са, че макар да е приел всички предявени от този кредитор вземания, синдикът е пропуснал да посочи, че част от тях представляват държавна такса по дело.

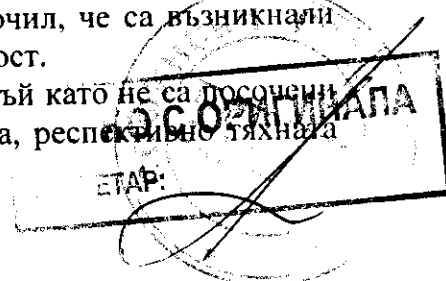
Длъжникът не взема становище по възраженията.

Синдикът счита, че възражението на НАП е основателно, а това на МБИС – неоснователно, тъй като приетите вземания са възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност, уточнени са по вид и време на възникване и не са погасени по давност.

Възраженията са подадени в законоустановения срок, поради което са допустими.

С молба от 06.11.2019 г. Национална агенция за приходите е предявила вземания в общ размер на 65551,28 лв., от които 59051,60 лв. – главници и 6449.68 лв. – лихви, като в молбата за предявяване е посочено, че се касае данък върху недвижимите имоти и такси битови отпадъци за имоти в община Правец, данък върху недвижимите имоти и такси битови отпадъци за имоти в община Несебър и държавна такса по т.д.3087/2017 г. на СГС, за които е посочил, че са възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност.

Съдията докладчик е намерил молбата за нередовна, тъй като не са посочени всички факти относно основанието и размера на вземанията, респективно тяхната

изискуемост, за което са дадени указания на кредитора и с молба, постъпила в съда на 22.11.2019 г., НАП е посочило поотделно размера на местните данъци и местните такси за имотите в Правец и Равда, респективно годините, за които същите са начислени – 2017, 2018 и 2019 г.

Синдикът е включил всички предявени вземания в списъка с приети вземания като е посочил общ размер на главница и лихви, както и че се касае за „неплатени МДТ за недвижимите имоти в гр.Правец за 2019 г. и с.Равда за периода 2017 – 2019 г. без да индивидуализира отделните вземания – местен данък и такса битови отпадъци за отделните имоти и години по основание в рамките на общо предявените суми и без да посочи, че сумата за главница включва и предявените вземания за държавна такса по т.д.3087/2017 г. на СГС в размер на 1211,62 лв. и лихви от 33,32 лв. Следователно възражението на НАП е основателно, както са основателни и оплакванията на кредитора МБИС относно липсата на надлежна индивидуализация на приетите вземания в съставения от синдика списък, които оплаквания са относими към изпълнението на задълженията на синдика, но не и към молбата за предявяване на вземанията, респективно тяхното съществуване.

Възражението на МБИС относно срока за предявяване, съществуването и погасяването на вземанията са неоснователни.

Касае се за вземания, които са възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност, респективно за предявяването им са неприложими разпоредбите на чл.685 и 688 ТЗ.

Основанието на възникването на вземанията е собствеността върху притежаваните от длъжника имоти, респективно влязлото в сила осъдително решение, с което длъжника е осъдена за държавна такса по дело, поради което и вземанията са установени от закона, респективно признати със съдебно решение, постановено след откриване на производството по несъстоятелност.

Що се отнася до възражението за погасяване на вземанията, то съдът намира, че доколкото възражението за изтекла погасителна давност е материално, правопогасяващо възражение, то легитимиран да го предяви е само длъжникът по вземането. Други лица биха могли да упражняват чужди материални права само в изрично предвидените от закона случаи. Доколкото по отношение на длъжника е открито производство по несъстоятелност, то по отношение правата на кредиторите са приложими специалните разпоредби на Търговския закон и конкретно възможностите за предявяване на искове по чл.694 ТЗ, чл.645, 646, 647 ТЗ и чл.135 ЗЗД, както и обусловените от тях искове за попълване на масата на несъстоятелността. Извън тези хипотези кредиторът не може да упражнява имуществени права на длъжника, каквато обща възможност предвижда чл.134 ЗЗД, тъй като разпоредбите за несъстоятелността са специални и изключват приложението на общите правила.

По становище на настоящия съдебен състав не представляват упражняване на чужди права, а именно права на длъжника, установеното право на кредиторите да подадат възражение или иск за несъществуване на чужди приети вземания /чл.692 и чл.694 ТЗ/, а се касае за упражняване на собствени права на кредиторите, които имат личен интерес да редуцират кръга от кредитори, които чрез събранието на кредиторите вземат решенията във връзка с осребряване на имуществото, респективно да редуцират броя и размера на вземанията, които подлежат на удовлетворяване в производството, за да получат удовлетворение в по-висока

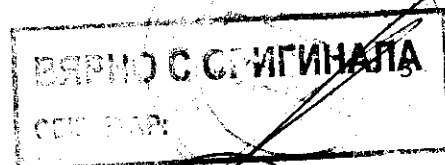
ОБЩНО СЪДЕБНО СЪСТАВ
СЕКРЕТАР:

степен на собствените си вземания. В този смисъл съдът приема, че възражението и съответния му иск по чл.694 ТЗ не представляват хипотеза на упражняване на чужди права, а именно тези на длъжника, тъй като длъжникът разполага със самостоятелно право да оспори вземанията, чието упражняване не изключва правото на възражение на кредиторите му, което очевидно не обусловено от бездействие, тъй като всеки от тях брани собствения си интерес. Съответно доколкото не се упражняват правата на длъжника, то и кредиторите не могат да упражнят възражението за давност, което принадлежи именно на длъжника.

Нещо повече, по становище на настоящия състав и извън производството по несъстоятелност кредитор не може да упражни възражението за изтекла погасителна давност на своя длъжник по отношение на друг кредитор, тъй като под „имуществени права“ на длъжника по смисъла на чл.134 ЗЗД следва да се има предвид такива, които водят до увеличение на имуществото му, разбирано като актив, в който смисъл е използвано понятие имущество и в чл.133 ЗЗД, тъй като именно имуществото на длъжника, разбирано в смисъл на активи, служи за удовлетворение на неговите кредитори, респективно бездействието на длъжника по отношение запазването и увеличаването на имуществото му пряко засяга интереса на кредиторите му. Упражняването на възражението за изтекла погасителна давност на влияе нито върху актива, нито върху пасива на длъжниковото имущество, за разлика от упражняване на възражението за изтекла придобивна давност, което би довело до увеличаване на имуществото на длъжника и касае актива му. Това е така, тъй като възражението за погасителна давност не води до погасяване на вземанията, а до погасяване на възможността за принудителното им събиране, като те не престават да съществуват и могат да бъдат изпълнени доброволно (извън хипотезата на несъстоятелност), с тях да се извърши прихващане или да се прехвърлят, т.е. погасените по давност задължения продължават да са част от пасива на имуществото на длъжника.

Независимо от изложеното становище относно материалния характер на възражението за изтекла погасителна давност, в случая се касае за публични вземания, по отношение на които е налице специална уредба в ДОПК, като считано от 01.01.2016г. е в сила разпоредбата на чл.173, ал.2 ДОПК, която предвижда, че вземанията се отписват **служебно** с изтичането на срока по чл.171, ал.2 ДОПК, а именно с изтичането на 10-години, считано от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, т.нар. абсолютна давност. По становище на настоящия състав посочената норма на чл.173, ал.2 ДОПК касае изрично изключение от правилото, че давността не се прилага служебно, а само по възражение (което само длъжникът би могъл да направи), тъй като предвижда именно служебно отписване на задължения, за които е изтекла абсолютната давност, поради което и по отношение на такива задължения не е необходимо волеизявление на длъжника, за да настъпят последиците на погасяване по давност.

В случая обаче по отношение на приетите вземания за местни данъци и такси и държавни такси не е изтекла давността по чл. 171, ал.2 ДОПК десетгодишният давностен срок не е изтекъл, нито вземанията са погасени с изтичане на кратката давност по чл.171, ал.1 ДОПК.

По изложените съображения доколкото се установява, че включените в списъка с приети вземания публични вземания съществуват и не са погасени, то списъкът следва да се измени единствено относно основанието на приетите вземания, като се допълни, че част от вземанията представляват държавна такса по дело, като възражението на МБИС след да се отхвърли.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ по възражение с вх.№ 159217/27.12.2019 г. списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на Г.М. Капитал ЕООД /н./, ЕИК 131318532, обявен в търговския регистър на 13.12.2019 г., в частта относно посоченото „основание за вземането“, като го **ДОПЪЛВА** в тази част с **основанието: „държавна такса по т.д. №3087/2017 г. на СГС“**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението с вх.№156400/17.12.2019 г. на Международна банка за икономическо сътрудничество, Руска федерация.

ОДОБРЯВА с посочените изменения списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на Г.М. Капитал ЕООД /н./, ЕИК 131318532, обявен в търговския регистър на 13.12.2019 г.

УКАЗВА на синдика на Г.М. Капитал ЕООД /н./, че при съставяне на списък на предявените вземания е длъжен да спазва разпоредбата на чл.686, ал.1 т.1 ТЗ относно индивидуализацията поотделно на всяко предявено вземане, което се основава на различни факти.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от него да се връчи на синдика с оглед дадените му указания.

Да се извърши обявяване в търговския регистър на определението за одобряване на списъците и поканата за насрочване на събранието на кредиторите на основание чл. 692 ал.5 и чл.675 ал.2 от ТЗ, като на Агенция по вписванията се изпрати заверено копие от настоящото определение, което да се впише и в нарочната книга по чл.634в ТЗ.

СЪДИЯ:

